

(המשך מעמוד 7)

אין מה לומר ובוודאי לא להשמיע על דרכה של המיפלגה. חברי השורה רק להלכה בוחרים בניבחר המיפלגה, ולמעשה משמשים חותמת-גומי למינויים המוכתרים מלמעלה. הבורה מצומצמת יחסית של עסקנים מחליטה את כל ההחלטות החשובות. וזהי האמת על הדמוקרטיה שלנו ורק ממקור ראשון.

אליעזר פומרניץ, נהריה

רבנים

למעוניינים בלבד

"העולם הזה" 1842, "קשה להיות גוי", ראיון בלעדי עם אברהם בן ירוקובסקי, אבי "הממורים".

פרשת אברהם בורוקובסקי היא נחת זרנו ממדרגה ראשונה, של מנהיג פוליטי בצורת רב. בורוקובסקי, האיש שקשר את יורלו בגורל עמישראל, הוא יהודי אולי יותר ממני, משום שאני יהודי בגלל מיקרה לידה, והוא בשל בחירה אישית. הוא מושלך לכלבים משום ש- אותו מנהיג פוליטי ו/או רב (מחק את המיתר) חייב לקיים את הבטחתו ל- מיפלגה פסודו-מתקדמת, שאם לא כן תאבד השליטה בגורלו של אדם ע"י התרת או איסור יהדותו, נישואיו וקברו. רתו, מידי מוסד קדום ופרימיטיבי שאבד עליו הכלח.

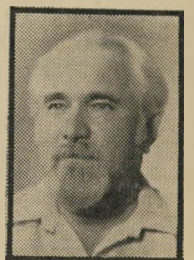
פרשת אברהם בורוקובסקי מביאה ל- מחשבה שנייה על הרבנות הראשית, אותו מוסד מהולל שבלעדיו יהיה פילוג בישראל. הרבנות הראשית היא תוצאה של פעולות אנשים דתיים למען מוסד

הטרזקנים

הפילוגים ב"מצפן"

"העולם הזה" 1842, "אגרוף בצרופץ וולם", על הרקע האידיאולוגי של העצורים היודיים בפרשת הריגול.

הדו"ח המיוחד שהעניינים שבנוצונם על גילוליה הרעיונית-אידאולוגית של קבוצת מצפן, על הפילוגים שעברו עליה - היה מאלף, אך לוקה ב- חוסר-דיקו, במיוחד בכל הנוגע ל- קבוצת הטרזקניסטים השונות. אמנם, לאדם שאינו מצוי במרחש בקרב התנועה הטרזקניסטית ובחול- דותיה, קשה

סנה

ובכן, מנהיגו של המלברר טיטטי הוא, כפי שהשם מעיד, פיארי למברטי הצרפתי ולא מישל פאבלו. היוונים שגולד באלסנדריה שבמצרים, פאבלו היה מזכיר האינטרנציונל הרביעי עוד בטרם גורש מאלג'יר. הוא עמד בראש הפלג הטרזקניסטי הרביעי, לאחר הפילוג בתנועה ה- טרזקניסטית העולמית בשנת 1953, יחד עם פיארי כראקן היהודי הצרפתי, ארנסט מנדל (גרמן) היהודי הבלגי וליבוט מאיטל (אם איטלקי) האם איטלי טועה, אף הוא ממוצא יהודי. ה- למברטיסטים כינו את יריביהם בשם פאבלואיסטים, והם ממשיכים לכנור את בשם זה עד עצם היום הזה, גם לאחר שפאבלו פרש מפלג זה עקב חילוקי-דעות רעיוניים לאחר וציירת האירוד של התנועה הטרזקני- ציסטית העולמית ב-1963. בוועידה זו התאחדו שוב הקבוצות הטרזקניסטיות

עידן הרעל במאה ה-20

תקופתנו, הידועה בתור, "עידן הרעל" - היא שגרמה לכל תופעות והשיעה המתרחשות הן בארץ והן בעולם כולו. הער- לפס צועד בדרך הקידומה, וראה פלא: ככל שאנו, "מתקדמים" (לאן בעצם?) אנו הולכים ומיטרפים, הולכים ומאבדים את עשתונותינו.

זדון ליבם ותאוות ביצעם של תעשייני המזון (והממשלות התומכות בהם) גרמו לכך שהכימיה המודרנית חדרה לכל תא מתאי חיינו. אין מזון ממזונותינו שאינו חדור עשרות רעלים כימיים שהשפעתם על גוף האדם אינה ידועה לאיש. אין ארוחה מארוחותינו שאינה ספוגה צבעי מאכל, חומרי שימור, ושיירי מתכות ארסיות כעופרת וכספית. צריך להיות טיפש גמור כדי להאמין שכל הרעלים האלה הודרים יוסיום לגוף ללא כל השפעה שלילית עליו.

והרי ברור שכימיקלים אלה בחלקם גדול נספגים ברק- מות הגוף (הדי.די.טי. למשל, נטמע ברקמות השומן, והעופרת בעצמות), חלק מהם גורם במשך הזמן לסרטן ולמחלות קשות אחרות (וזה סיפור אחר), אבל חלק נוסף, קטן ביותר, רק כמה מאיות המיליגרם של כספית, רק כמה מאיות המיליגרם

דתי עליון במדינה טוב ויפה, אבל הרבנות הראשית הפכה למגנון של כפייה, התעללות וסחבת. כפייה - משום שאם יישא הרצון מלפניה, לא אוכל להתחתן, כל שכן להתגרש או לחתן את ילדי; התעללות - משום שהיא שוברת אנשים שהם יהודיים כמוך ו- כמוני, ומשום מה (עיין פרשת בורר- קובסקי) לא ניתן להם להכריז על כך רשמית; וסחבת - משום שפרשת הממור- רים המפורסמת צריכה היתה להתמשך על פני שבע שנים ארוכות.

אני קורא לממשלה - לא לממשלת הכפייה-שחיתות-קארטלים המושלת בנו

עופרת, מגיעים עם זרם הדם אל המוח. ואז נטרפים אט-אט עשתונותיו של האדם, והוא נעשה מאניאק, והוא נעשה ביריון אלים, והוא נעשה רוצח מטורף.

תאמרו שאני מזויס? ואולי יש לכם הסבר אחר - יותר הגיוני? ידוע הניסוי המדעי שערכו מדענים: האכילו עכברושים במזון שאוכל האדם המודרני - ומה קרה? עכברו- שים אלה השתגעו והחלו לטרוף איש את אחיו (כמובן זה קרה לא בן יום, אלא לאחר תקופה מסוימת של הלעטה במזון כזה).

ואם זן חבר - אם הצדק איתי - הרי יש לצפות שברבות הזמן ילך המצב ויורע ושום מישטרה לא תועיל כאן, כי בנוסף ל"קידמה" המורעלת, תצטרף למישחק גם התורשה, ותינוקות יירשו עם לידתם מהוריהם את תכונות הטירוף הללו מן המוכן... ומה עושות הממשלות? כלום! הן עוסקות בניחול מיל- חמות דמים עם, "האויב", ואינן רואות בעיוונון הפוליטי כי האויב האמיתי כבר בפנים. בתוך הגוף. שמועון נימרי, תל-אביב

חכמים

היזהרו בלשונכם!

"העולם הזה" 1843, סיפור ב- "אנשים" על ביקורו של שרי-הבי- טחון משה דיין בתעלה וההצבעה שערך בין החיילים בשאלה, האם יש להחזיק בקו המים של התעלה למען ביטחון ישראל.

קראתי על ההצעה ועל תשובת ה- חיילים שחייבו את החוקת התעלה ועל תשובת מפקדם ששלל את החזקה. לדעתי יש בצעדו של דיין פגם אתי חמור אם לא חוקי.

אם כוונת השר היתה לצד הביטחוני של השאלה, או זוהי טיפשות לשאול החיילים מן השורה בנושא אסטרטגי שהור שדורש מידע המתמצאות והשמור אך ורק לבעלי דרגים גבוהים.

סביר אפוא שהשר התייחס לצד ה- פוליטי, וכידוע אסורה פעילות פוליטית בצבא, ובוודאי לא שיחה בין מפקד ופיקודו בנידון.

חארו לעצמכם מה היה קורה לו שאל מפקד את חייליו לדעתם על ההשפעה הביטחונית של הקמת מדינה פלסטינית בגדה, למשל... על זה נאמר: "חכמים, היזהרו בלשונכם!"

חוכי ברכידור, חיפה

תרגם זאת

בעצמך

על המסך: טוני קרטיס משכנע בלוגי- דית משכנעת בעזרת נשיקה להטת. למטה בתירגום: "יופי של אגרוף, בארט. תן לו עוד אחד, שיהיה בריא!" על המסך: אהרון מסתייד והולך מכורר נוסף שחסף. הפעם, בין העיניים. למטה בתירגום: "אני מוכרחה להתי- חתן. תאר לך, עוד שנתיים אני הבחולה הזכי זקנה במישטרה".

משיח

למה שהטלוויזיה לא תיפתור את בעיות התירגום ב- גוף הסרט בעזרת חוברת משוכפלת אותה יפיצו ב- דואר? כל צופה יקבל עותק, ובו מיבחר תירגומים לסירטי השבוע, ישב מול המקלט ויבחר לעצמו את הקטעים המתאימים ביותר בין המסך לתירגום. אני חושב, שבכוחות עצמי הייתי יכול לעשות דברים הרבה יותר מצחיקים ממה שהטכנאי הבודק, שמסובב את מכונת התירגום, מצליח לעשות.

בטוח גם, שאני אקלע לפעמים בול לתירגום הנכון. לפחות מכיתה ו' עד לכיתה ח' למדתי אנגלית.

ניסים משיח, תל-אביב

כיום, אלא לממשלה שתוקם לאחר הת- פכות הבוחר הישראלי מאשליותיו - לייחד את הרבנות הראשית לדתיים ו/או שומרי מסורת ו/או כל מי ש- מעוניין להתחתן לפי דינים שלפני 5000 שנה ו/או כל אחד שרצונו בכך - ורק להם.

דורון ארזי, תל-אביב

ליאון טרזקני תפקיד המהפכה

לבסוף, חבל שלא פירטתם את תוכנו של הספר שלום שולום ואין שלום שחובר בידי משה מחובר ו- עקיבא אור, ממיסדי קבוצת מצפן המקורית. פירוט זה היה מצביע על הדרך הארוכה שעברו שניים אלה וחבריהם מאז הופעת הספר ועד היום הזה. שכן בספר זה הם מופיעים עדיין עם העמדות המסורתיות של מק"י שלפני הפילוג ב-1965. בספר הם מצדדים בקיום מדינת-ישראל, חוץ כדי הכרה בזכות ההגירה ה- לאומית של ערביי פלסטין. הם מבק- רים קשת את מדיניות החוץ וה- ביטחון של ממשלת-ישראל, וכמובן גם את כל המיפלגות הציוניות מ- שמאל ומימין וזיקות ההדוקה של אימפריאליזם המערבי, החל ממלחמת השיחרור (ההסכם עם המלך עבדאללה על חלוקה ביניהם של ארץ-ישראל המערבית, שלפי תוכנית החלוקה נר- עדה להקמת מדינה ערבית פלסטינית).

דרך מבצע-סיגני וכיוצא בזה. הם אפילו מותחים ביקורת, על כי בספרי ההיסטוריה הנלמדים בביה"ס בארץ מוצגת מלחמת השיחרור כמלחמה בין יהודים וערבים, בה בשעה ש- היתה זו - לדעתם - מלחמה שמאחוריה עמד האימפריאליזם ה- בריטי באמצעות יציר-כספו הליגה הערבית והליגון הערבי של המלך עבדאללה, כנסיון אחרון להציל את עמדותיו המערערות במיוחד הקרוב. המעניין ביותר: אין המעבר עוסי- קים בספר בביקורת ישירה של אי- ציונות ותפיסתה בשאלה היהודית. נחיים סנה, באר-שבע

ריר, איפוא, כי בארץ מייצגת קבוצת אבנגרד את הזרם הלמבר- טיסטי, ואילו קבוצת מצפן-ירושלים - את הפלג הטרזקניסטי הקשור באינטרנציונל המאוחד.

אשר לדבריו של חבר הברית ה- קמוניסטית המהפכנית, החזית ה- אדומה שראינתם בגיליונם האחרון שהם אינם סטאליניסטים, הרי במידה קבוצה זו הודעה עם ה-9.9. ה- ארטיקל (מיפלגת הפועלים הפרי- גרסיבית) - עומדת הכרותו בניגוד לעובדות הידועות. שכן מפלגה זו ידועה בתור מיפלגה מאויסטיית, ש- אינה נמנעת מלהעלות על נס את סטא- לין כפי שעושים לעיתים הסיגנים.

קוראים השוחחים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמר נות למכתביהם.